

ἀπὸ τοῦ 1668—1679 ὁ ἐκ Σερβίων Γρηγόριος (Γεώργιος κατὰ κόσμον) ὁ Κονταρῆς. Τοῦτον διεδέξατο ὁ μαθητὴς αὐτοῦ Νικόλαος Ὀρφανὸς ὁ ἐκ Κοζάνης μέχρι τοῦ 1678, καὶ τοῦτον ὁ ἐκ Σερβίων Ἱερομόναχος Νεόφυτος, μαθητὴς τοῦ Κονταρῆ, μέχρι τοῦ 1699. Τὸν Νεόφυτον διεδέξατο ὁ ἐκ Γερμανίας ἐπανελθὼν ἰατροφιλόσοφος Γεώργιος ὁ Παρρακείμενος, διδάξας μέχρι τοῦ 1707, ὅτε διεδέξατο αὐτὸν Σωτήριος ὁ ἱερεὺς, σχολαρχήσας μέχρι τοῦ 1728, ὅτε τῆς Σχολῆς προέστη Σεβῖστος Λεοντιάδης ὁ ἐκ Καστορίας μέχρι τοῦ 1733, ὅτε ἐπὶ διετίαν (1733—1735) ἐκλείσθη ἡ Σχολὴ. Μετὰ δὲ τοῦτο ἐσχολάρχησε Χρησάκης ὁ ἐκ Λεβαδείας ἐπὶ πενταετίαν, ὅτε ἡ Σχολὴ διελύθη ἀναπληρούντων τῶν ἐφημερίων τὴν ἔλλειψιν τκύτην, ἐν μέρει δὲ καὶ τοῦ τότε Σερβίων καὶ Κοζάνης Μελετίου τοῦ Θεσσαλονίκεως, παρῷ ἐν ὥραις τακταῖς οἱ μαθητιῶντες ἐπιστημονικῶν τινῶν μαθημάτων ἡκροῶντο. Ἀνεγερθείστης δὲ αὐθίς τῇ γενναίᾳ συνδρομῇ τῶν ἐν Γερμανίᾳ ἐμπορευομένων Κοζανιτῶν τῆς Σχολῆς ἐπὶ τὸ εὐρυχωρότερον καὶ τὸν τίτλον Στοᾶς λαβούστης ἀντὶ τοῦ πρότερον, προέστη αὐτῆς τῷ 1746 ὁ κλεινὸς Εὐγένιος ὁ Βούλγαρις, ὅτε πολλαχόθεν τῆς Μακεδονίας, καὶ ἐκ τῶν Ἰωαννίνων ἔτι, καὶ πολλῶν Θεσσαλικῶν πόλεων συνέρρεον, ἐπὶ τετραετίαν μέχρι τοῦ 1750, ἐπανακάμψας εἰς τὴν προτέραν θέσιν του τῶν Ἰωαννίνων αἰτήσει ἐπιμόνιῳ καὶ προτροπῇ τῶν ἐν Ἐνετίᾳ Μαρουτσῶν. Ἀποχωρήσαντος τοῦ Εὐγενίου ἐσχολάρχησε μέχρι τοῦ 1754 ὁ ἐξ Ἰωαννίνων Νικόλαος Μπάρκοστης, ἀκροατὴς καὶ φίλος τοῦ Εὐγενίου· τὸν Μκάρικοστην διεδέξατο ἐπὶ δύο ἔτη Διονύσιος ὁ ἐκ Ραψάνης, ὃς προχειρισθεὶς Ἐπίσκοπος Πλαταμῶνος κατέλιπε διάδοχον τὸν ἐκ Κοζάνης Κωνσταντίνον ἵερα, μαθητὴν τοῦ Μπάρκοστης ἐπὶ δύο ἔτος (1756—1757), δυν διεδέξατο Γεώργιος Σπανόπουλος ὁ ἐξ Ἰωαννίνων ἐπὶ ἔτη τρία, (1757—1760), καὶ τοῦτον ὁ μαθητὴς τοῦ Δημήτριος Ἀνασώτης ὁ ἐκ Ναούστης τῷ 1760, καὶ τοῦτον μετὰ δύο ἔτη (1762) ὁ Κωνσταντίνος Μοναχὸς, μαθητὴς τοῦ Εὐγενίου ἐν Κοζάνῃ, Ἰωαννίνοις καὶ Ἀθῷ, ἐπὶ δύο ἔτη, καὶ τοῦτον τῷ 1763 ὁ Ἱερομόναχος Κύριλλος δὲ ἐξ Ἀγράφων, μαθητὴς τοῦ Μπαλάνου ἐν Ἰωαννίνοις, μέχρι τοῦ 1769. Παρὰ τὴν Στοᾶν, τὴν πρωτεύουσαν Σχολὴν, συνέστη καὶ ἑτέρα Ἑλληνικὴ Σχολὴ, ἡ κληθείσα τῆς Κομπανίας, ὑπὸ τῶν ἐν Ούγγαρίᾳ ἐμπορευομένων Κοζανιτῶν,